

solidarnost je naša snaga

Izveštaj sa terena

Solidarity forever – mirovna akcija i poseta izbeglicama,

granični prelaz Horgoš 2, 17. septembar 2015.

Nastavlja se rat protiv izbeglica na granici. Simboli „Evrope-tvrđave“ – žica, čelik, uniformisani s sa mađarske strane se i ne pomalaju. Ionako ima i previše simbola njihovog nasilja – krš, lom svuda oko... Za njih, ali i za sve druge čuvare država-nacija (State nation) izbeglice i svi drugi, mi koje/i ih podržavamo su podljudi - *untermenschen* (suvišni, koje su u doba nacizma spaljivani u krematoriju ili ubijani na hiljade u Srebrenici, danas eksploatisani do iznemoglosti u beskrajnim lancima korporativne moći. Ima razna lica: juče i izbeglice i mi smo za njih totalno nepostojeći, nevidljivi, previđanje našeg prisustva i zajedničkog čina solidarnosti. Militaristička strategija iznurivanja „granica će biti zatvorena sve dok i poslednji izbeglica ne ode...“ kaže nam jedan od policajaca sa srpske strane.

Mirko i Aleksandra kače na čeličnu ogradu lutku koju su u ratu prethodnog dana izbeglička deca pobacala bežeći od suzavaca. Kao i naše drugarice iz Greenham Common u nenasilnoj borbi protiv vojnih baza (70/80-ih godina XX veka) kačile na ogradu vojne baze simbole života – čaršave, lutke, pletivo...

Goran se grca pričajući o onome što je doživeo prethodnog dana – žena koja se porađala na cesti, žena koja se previjala od bolova, unezverena deca... Goran je od ponedeljka na granici. Na Goranovom licu se urezali tragovi najdubljeg upijanja boli drugih. Trčeci od suzavaca kroz kukuružište izgubio je pasoš...I ne mari, kao „šta će mi?“ Pasoš je pronašao u polju sirijski izbeglica koji nam je rekao da ga je dao policiji.

Izbeglice na Horgošu 2 - unezvereni, očajni, neinformisani, niko im ništa ne govori... Plaše se i na pomen reči država, one su za njih izvor nebezbednosti, ponižavanja... „Ljudska bezbednost“ nema veze sa granicama i državama, one su glavni izvor nebezbednosti. A sa nama srdačni ili ono što se zove „Ljudska bezbednost“ je srdačnost, toplina, saosećanje...između izbeglica i nas, između internacionalističkih volonera/koje smo za tekli na Horgošu 2: iz Mađarse, Češke, Španije, Holandije...

Podelile smo sve što smo donele...preplavljuje nas očajanje, a kako ga pretvoriti u neki mali gest nežnosti, topline? Da li naš slogan 'Umesto oćajanja, kreativni otpor' ima mesta na ovom mestu? Preuzele smo rizik, razvile platna „Solidarity with asylum seekers“ i „Solidarnost sa azilantima“. Ni minut nije prošao, a sa svih strana nam se pridružuju...njih više stotina, muškaraca, žena, dece, samo su ostale u šatorima žene sa malim bebama. Naše slogane: We want peace! Stop the war in Syria! No Illegal! No borders, no nations... Protect people, not borders!, We are sisters and brothers in peace...

i slične, dopunjavali su „Open the border“, Open the door“. Stara radnička/rudarska himna „Solidarity for ever“ postala je himna današnje akcije, prostor snage, ljudskosti, civilnosti...Kao da su izronile sve oči blistavih civilizacija iz kojeg potiču: Vavilon, Niniva, Palmira, Alepo, Damaskus...

A onda se prolomili ponovo uzvici pravednih i oćajnih Open the border“ Europe help us! Europe, where are you? Hungarian people, where are you?...stalno nam kost u grlu, ne smemo da se zagrcnemo u suzama, pevamo svako malo Solidarity forever...

Uplašile smo se da ne probudimo među izbeglicama nerealna oćekivanja.

„We are not people of power, we are peace activist...“ (Mi nismo vlast, mi smo mirovne aktivistkinje, aktivisti...), a oni uzvraćaju „We know. We know...“ Lice moći je drugaćije i lako prepoznatljivo...

Goran je ostao na granici, dežuran u solidarnosti...

Mi smo, na povatku, napravile malu pauzu na Paliću...Džodi i Vedrana i Ana i Sanja i sve mi...smo htele da izbeglice budu tog trenutka sa nama na Paliću. Osetile smo se nelagodno što smo mi tu a ne sa njima, tu zajedno...Upijanje boli drugih, stavljanje na mesto drugih, pre svega žrtava nepravdi, nasilja, rata... zajednića emotivna, moralna, politićka odluka nosi sobom i bol i tegobu, ali i snagu, radost...

Sledi nam akcija u ponedeljak za 21. septembar – Svetski dan mira... Nastavljamo dežurstvo u solidarnosti.

Akciju su organizovale zajedno Autonomni ženski centar i Žene u crnom.

(Zabeležila: Staša, hvatajući reći, poglede, ćutanje...

aktivistkinja i aktivista juće na granici: Aleksandra, Ana, Goran, Džodi, Mirko, Sanja, Vedrana)

تضامن
SOLIDARITY
همبستگی
SOLIDARNOST